

Pre-Shavuot Tikkun 5781

“A Covid Kabbalat HaTorah: The Grueling Process of Torah Learning”

Rabbi Sammy Bergman- sbergman@torontotorah.com

Shavuot Treats

1. Talmud, Pesachim 68b (Davidson Edition Translation)

דמתנה, רבי אליעזר אומר: אין לו לאדם ביום טוב אלא, או אוכל ושותה, או יושב ושונה. רבי יהושע אומר: חלקהו, חציו לאכילה ושתיה, וחציו לבית המדרש ונאמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרשו, כתוב אחד אומר: “עצרת לה’ אלהיך”, וכתוב אחד אומר: “עצרת תהיה לכם”. רבי אליעזר סבר: או כולו לה’, או כולו לכם. ורבי יהושע סבר: חלקהו, חציו לה’ וחציו לכם..
אמר רבי אלעזר: הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה הוא.

For it was taught in a *baraita* that these two *tanna'im* disagreed about this matter: Rabbi Eliezer says: A person has nothing but to choose on a Festival; he either eats and drinks or sits and learns the entire day, but there is no specific mitzva to eat on the Festival. Rabbi Yehoshua, on the other hand, says: Divide the day, half of it for eating and drinking and half of it for the study hall, for he holds that eating and drinking are obligatory on the Festival.

And Rabbi Yohanan said: And both of them derived their opinions from one verse, i.e., the two of them addressed the same textual difficulty, resolving it in different ways. For one verse says: “It shall be an assembly for the Lord your God; you shall do no labor” (Deuteronomy 16:8), which indicates that the day is set aside for Divine service, and another verse says: “It shall be an assembly for you; you shall do no servile labor” (Numbers 29:35), which indicates a celebratory assembly for the Jewish people. Rabbi Eliezer holds that the two verses should be understood as offering a choice: The day is to be either entirely for God or entirely for you. And Rabbi Yehoshua holds that it is possible to fulfill both verses: Split the day into two, half of it for God and half of it for you.

Rabbi Elazar said: All agree with regard to *Atzeret*, the holiday of *Shavuot*, that we require that it be also “for you,” meaning that it is a mitzva to eat, drink, and rejoice on that day. What is the reason? It is the day on which the Torah was given, and one must celebrate the fact that the Torah was given to the Jewish people.

A Life of Torah: A Life of Pain?

2. Mishnah Avot 6:4, (tr. Dr. Joshua Kulp)

כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשוכה תשתה, ועל הארץ תישן, וימי צער תחיה, ובתורה אתה עמל, אם אתה עשה כן (תהלים קכח) אשריך טוב לך. אשריך בעולם הזה טוב לך לעולם הבא:

Such is the way [of a life] of Torah: you shall eat bread with salt, and rationed water shall you drink; you shall sleep on the ground, your life will be one of privation, and in Torah shall you labor. If you do this, “Happy shall you be and it shall be good for you” (Psalms 128:2): “Happy shall you be” in this world, “and it shall be good for you” in the world to come.

3. Talmud, Shabbat 83b (Davidson Edition Translation)

אמר רבי יונתן: לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפילו בשעת מיתה, שנאמר: “זאת התורה אדם פי נמות באהל” — אפילו בשעת מיתה תהא עוסק בתורה.

אמר ריש לקיש: אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר: “זאת התורה אדם פי נמות באהל”.

Rabbi Yonatan said: One should never prevent himself from attending the study hall or from engaging in matters of Torah, even at the moment of death, as it is stated: “This is the Torah: A person who dies in a tent” (Numbers 19:14). That is an allusion to the fact that even at the moment of death, one should engage in the study of Torah.

Reish Lakish said: Matters of Torah only endure in a person who kills himself over the Torah, one who is ready to devote all his efforts to it, as it is stated: “This is the Torah: A person who dies in a tent,”

Wealth and Torah- Diametrically Opposed?

4. Rashi on Mishna Avot 6:4 (Sefaria Translation)

פת במלח תאכל. לא על העשיר הוא אומר שיעמד בסיני צער כדי ללמד תורה, אלא הכי קאמר, אפילו אין לאדם אלא פת במלח וכו' ואין לו כר וקסת לישן אלא על הארץ, אל ימנע מלעסוק בה, דסופו ללמד אותה מעשר :

Eat bread with salt: It is not saying it about the wealthy one that he should place himself in a life of pain in order to study Torah. But rather, this is what it is saying: Even if a person only has bread with salt, etc. and he does not have a pillow and blanket to sleep [on], but rather [must sleep] on the ground, he should not refrain from involvement in [Torah study]; as in the end, he will study it in wealth.

5. Rabbi Yehuda Loew (16th century Prague) Maharal on Avot 6:4

פירוש דבר זה, כי התורה היא שכלית, והאדם בעל גוף חמרי, ואין ספק כי השכל והגוף הפכים מתנגדים זה את זה, ולפיכך אין אל התורה קיום בגוף החמרי, שאיך יהיה אל התורה, שהיא שכל, קיום בגוף החמרי, כיון שהם הפכים, ואין עמידה אל אשר הם הפכים יחד. ולכך אמר שאין התורה מתקיימת רק אם ממית עצמו על התורה, שכאשר ממית עצמו על התורה, עד שמסלק הגוף לגמרי בשביל התורה, ונמצא כי עיקר שלו הוא השכל, לא הגוף, ואז יש קיום אל התורה, שאין הגוף החמרי מונע אל התורה כלל כאשר האדם מסלק את הגוף החמרי כאילו אינו

The explanation is that the Torah is spiritual, and man has a material body, and there is no doubt that the mind and the body oppose each other, and therefore the Torah does not exist in the material body, for how the Torah, which is spiritual, exist in the material body, since they are opposites, and two opposites cannot stand together. And therefore he said that the Torah does not sustain itself unless one kills oneself for the Torah, that when one kills oneself for the Torah, such that the body is completely eliminated for the Torah, and it is found that its essence is the mind, not the body, then there is sustenance for the Torah, that the material body is not an impediment to the Torah at all when man removes the material body as if it were not.

The Oral Torah- A World of Darkness

6. Midrash Tanchuma Noach Parsha 3 (tr. Samuel A. Berman)

ויקתיב: ולא תמצא בארץ החיים (איוב כח, יג). ומאי לא תמצא בארץ החיים. וכי בארץ המתים תמצא? אלא שלא תמצא תורה שבעל פה אצל מי שיבקש ענג העולם, תאנה וקבוד וגדלה בעולם הזה, אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר: זאת התורה אדם פי ימות באהל (במדבר יט, יד). וכן דרקה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשונה תשתה, ועל הארץ תישן, וסיני צער תחנה, ובתורה אתה עמל. לפי שלא פרת הקדוש ברוך הוא ברית עם ישראל אלא על התורה שבעל פה, שנאמר: כי על פי הדברים האלה כרתית אתה ברית (שמות לד, כז).

It says elsewhere in Scripture in reference to the Oral Law: *Neither is it found in the land of the living* (ibid. 28:13). What is the meaning of the verse *Neither is it found in the land of the living*? Does it mean that the Oral Law is found only among the deceased? Indeed not. It means that the Oral Law is not found among those who pursue the pleasures of this world—its passions, its glory, or its greatness, but only among those who deprive themselves for its sake, as it is said: *This is the law; when a man dieth in a tent* (Num. 19:40). The following is the path that leads to an understanding of the law: “A morsel of bread with salt shall you eat; a measure of water shall you drink; upon the earth shall you sleep; a life of hardship shall you lead; and in the law shall you labor.” *Pirkei Avot 6:4*. The Holy One, blessed be He, established His covenant with Israel through the Oral Law, as it is said: *According to the tenor of these words have I made a covenant with thee and with Israel* (Exod. 34:27).

ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, לא כתב הקדוש ברוך הוא בתורה, למען הדברים האלה, ולא בעבור הדברים האלה, ולא בגלל הדברים, אלא על פי הדברים, וזו היא תורה שבעל פה, שהיא קשה ללמד ויש בה צער גדול שהיא משולה לחשך, שנאמר: העם ההלכים בחשך ראו אור גדול (ישעיה ט, א), אלו בעלי התלמוד שראו אור גדול, שהקדוש ברוך הוא מאיר עיניהם באסור והתר, בטמא ובטהור. וקלעית לבא, ואהבו כצאת השמש בגברתו (שופטים ה, לא).

Our sages, of blessed memory, stated that the Holy One, blessed be He, did not write in the Torah “For the sake of these words,” or “because of these,” or “on account of these words,” but simply *according to the tenor of (al pi) these words*. This statement clearly alludes to the Oral Law (*torah she be-’al peh*), which is difficult to learn and in the learning of which there is considerable anguish, comparable to darkness itself, as it is said: *The people that walk in darkness have seen a great light (Isa. 9:1)*. The people referred to in this verse are the masters of the Talmud, who beheld a great light when the Holy One, blessed be He, enlightened them as to what is prohibited and permitted, pure and impure. It is said of them that *They that love Him shall be as the sun when it goeth forth in its might (Judg. 5:31)*.

ולא קבלו ישראל את התורה עד ששפכה עליהם הקדוש ברוך הוא את החרון פניו, שנאמר: ויתנצבו בתחתית החרון (שמות יט, יז). ואמר רב דימי בר חמא: אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, אם מקבלים אתם את התורה, מוטב, ואם לאו, שם תהא קבורתכם. ואם תאמר, על התורה שבכתב פכה עליהם את החרון, והלא משעה שאמר להם מקבלין אתם את התורה, ענו כלם ואמרו נעשה ונשמע, מפני שאין בה גייעה וצער והיא מעט, אלא אמר להן על התורה שבעל פה, שיש בה דקדוקי מצוות קלות וחסרונות, והיא ענה כמות וקשה כשאל קנאותה, לפי שאין לומד אותה אלא מי שאוהב הקדוש ברוך הוא בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו, שנאמר: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך (דברים ו, ה).

The Israelites did not accept the Torah until the Holy One, blessed be He, arched the mountain over them like a vessel, as it is said: *And they stood beneath the mountain (Exod. 19:17)*. R. Dimi the son of Hama stated that the Holy One, blessed be He, told Israel: If you accept the Torah, well and good; but if not, your grave will be there. If you should say that He arched the mountain over them because of the Written Law, isn't it true that as soon as He said to them, “Will you accept the Torah?” they all responded, “We will do and hear,” because the Written Law was brief and required no striving and suffering, but rather He threatened them because of the Oral Law. After all, it contains the detailed explanations of the commandments, both simple and difficult, and it is as severe as death, and as jealous as Sheol. One does not study the Oral Law unless he loves the Holy One, blessed be He, with all his heart, with all his soul, and with all his might, as it is said: *And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, with all thy soul, and with all thy might (Deut. 6:5)*.

ומנין אתה למד שאין אהבה זו אלא לשון תלמוד, ראה מה פתיב אחריו, והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך (דברים ו, ז). ואי זה, זה תלמוד שהוא על הלב. הני אומר, ושנתם לבניה, זו תלמוד שצריך שנון וללמד, שפרשה ראשונה שבקריאת שמע אין בה פרוש מתן שכרה בעולם הזה כמו שכתוב בפרשה שניה, והיה אם שמע תשמעו וגו' ונתתי מטר ארצכם, זה מתן שכר עוסקי מצוות (תורה שבכתב) שאין עוסקין בתלמוד. ובפרשה השלישית פתיב בה, בכל לבבכם ובכל נפשכם (דברים ו, יג), ולא כתב בכל מאדכם, ללמד, שכל מי שאוהב עושה ותענוג, אינו יכול ללמד תורה שבעל פה, לפי שיש בה צער גדול ונדוד שנה, ויש מבלה ומנבל עצמו עליה, לפיכך מתן שכרה לעולם הבא, שנאמר: העם ההלכים בחשך ראו אור גדול (ישעיה ט, א).

Whence do you learn that this word *love* refers only to studying (the Oral Law). Observe what is written after this: *And these words which I command thee this day shall be upon thy heart (ibid., v. 6)*. What words are alluded to here? The words of the Oral Law (Talmud), which are upon the heart. And Scripture says immediately thereafter: *And thou shalt teach it to thy children*. It is the Oral Law (Talmud) that must be taught.

We learn from these verses that the first part of the Shema (Deut. 6:4–9) does not mention a reward given in this world, while the second part does: *And if ye shall hearken diligently unto My commandments which I command thee this day ... I will give the rain of your land in its season (Deut. 11:13)*. This reward is given to those who perform the commandments (contained in the Written Law) even though they neglect the study of Talmud.

The second part of the Shema contains the words *With all thy heart, with all thy soul*, but the words *with all thy might* are omitted. These words are omitted to inform us that anyone who loves material riches and earthly pleasures is incapable of studying the Oral Law. There is considerable anguish and sleeplessness in (store for him who does study) it; one wastes and neglects himself on its account. Therefore its reward is in the hereafter, as it is said: *The people that walk in darkness have seen a great light (Isa. 9:1)*.

Focus and Passion

7. Rambam, Mishneh Torah Laws of Torah Study 3:6, 3:7-8 (tr. Simon Glazer)

מי ששואו לבו לקיים מצוה זו כראוי ולהיות מקטר בקטר תורה. לא יסיח דעתו לדברים אחרים. ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם העשור והכבוד פאחת. (משנה אבות ו ד) כך היא דרשה של תורה. פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וסני צער תתקיה ובתורה אתה עמל". ולא עליך הדבר לגמר ולא אתה בן חורין לבטל ממנה. ואם הרבית תורה הרבית שכר. והשקר לפי הצער:

Whosoever is ambitious to establish this commandment properly and to become adorned with the crown of the Torah must not divert his thoughts to other matters, nor set his heart to acquire the knowledge of the Torah and wealth and honor simultaneously. The way leading to the knowledge of the Torah is such: "a morsel of bread with salt thou shalt eat, and water by measure thou shalt drink, upon the ground thou shalt sleep, and a burdensome life thou shalt live while thou toilest in the Torah." (*Pirke Abot*, 6.4; 21). Nevertheless, it is not obligatory upon thee to complete it, nor art thou free to exclude thyself from its study, for if thou hast increased thy study of the Torah thou also hast increased thy reward, as the reward is equal to the pain.

מעלה גדולה היא למי שהוא מתפרנס ממעשה ידיו. ומדת חסידים הראשונים היא. ובנה זוכה לכל כבוד וטובה שבעולם הנה ולעולם הבא ששנאמר (תהילים קכח ב) "יגיע כפיו כי תאכל אשריו וטוב לו" (משנה אבות ו ד) "אשריו בעולם הנה וטוב לו לעולם הבא" שפלו טוב: He who supports himself by the labor of his own hands attains a high degree. It is an ethical conduct of the pious man of yore. Therewith one acquires all honor and good that is in this world and in the world to come, even as it is said: "When thou eatest the labor of thy hands happy shalt thou be and the good shall be with thee" (*Ps. 1.28*); happy shalt thou be in this world, and the good shall be with thee in the world to come, which is entirely good.

אין דברי תורה מתקיימין במי שמרפה עצמו עליהן. ולא באלו שלומדין מתוך עיון ומתוך אכילה ושתיה. אלא במי שממית עצמו עליהן ומצער גופו תמיד ולא יתן שנה לעיניו ולעפעפיו תנומה. אמרו חכמים דרו רמז (במדבר יט יד) "זאת התורה אדם כי ימות באהל" אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו באהלי החכמים. וכן אמר שלמה בחכמתו (משלי כד י) "התרפית ביום צרה צר פתכה". ועוד אמר (קהלת ב ט) "אף חכמתי עמדה לי" חכמה שלמדתי באף היא עמדה לי. אמרו חכמים ברית כרותה שכל היגע בתורתו בבית המדרש לא במהרה הוא משפח. וכל היגע בתלמודו בצנעה מחכים ששנאמר (משלי יא ב) "נאת צנועים חכמה". וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו תלמודו מתקיים בנדו. אכל הקורא בלחש במהרה הוא שוכח:

The words of the Torah do not remain permanently with one who is indolent in acquiring them, nor with such who study the Torah in an environment of luxury and amidst eating and drinking, but with one who sacrifices his life for them and constantly suffers his body and does not yield sleep to his eyes nor dozing to his eyelids. Said the wise men symbolically: "This is the Law, when a man dieth in a tent" (*Num. 19.14*); the Torah does not remain with any save with him who sacrifices his life in the tents of the wise. And so did Solomon in his wisdom say: "If thou fall in the day of adversity thy strength is small indeed" (*Prov. 24.10*); and he, moreover, said: "Also my wisdom stood me in stead¹²The word Aph in the Hebrew text is usually translated to mean "also", also means wrath or trouble. G. (*Ecc. 2.9*); only the wisdom which I studied in trouble stood me in stead" (*Shabbat*, 83a). The sages said: "There is an established covenant that he who endures hardship in studying the Torah in the Beth Hamedrash will not easily forget it; but he who endures the hardship of his studies privately by himself becomes wise, even as it is said: "But with the lowly is wisdom" (*Prov. 11.2*). He who during his study reads the words audibly, his study remains with him; but he who whispers out his words speedily forgets them.

Shavuot- Conquering the Body

8. Rabbi Yosef Soloveitchik (19th century Belarus), Beit HaLevi on Yitro

והנה המלאכים ביקשו שיתנו להם התורה ואמרו אשר תנה הודך על השמים מה אנוש כי תזכרנו ומשה רבינו נצחם ועיקר הנצחון היה במה שהמלאכים אינם יכולים לקיים מצות שבגוף ומש"ה בעצרת צריך לקיים המצוה דלכם מה שאין המלאכים יכולים לקיימה דהך דלה' הרי הם יכולים לקיים עוד יותר מבני אדם, ומעלה זו שיש באדם שיוכל לקיים מצוה שבגוף הועיל לו הרבה זה היום דע"ז נתן התורה לישראל.

Behold the angels requested that the Torah be given to them and the said: “for your splendour is upon the heaven , what is man that you should mention him. Moshe, our teacher, defeated them and the main victory was due to the fact that the angels couldn’t perform physical commandments. Therefore on Shavuot one needs to fulfill the mitzvah of “for you” which the angels can’t fulfill, for they can fulfill the “for G-d” element even better than people. The human attribute of fulfilling physical mitzvot is very impactful on this day because Hashem gave Israel the Torah for this reason.

9. Maharal, Tiferet Yisrael Chapter 25

וזה כי היום הזה התחתונים הם עיקר במה שירד השם יתברך עם כל העליונים לתחתונים לתת תורה לתחתונים, והנה שאר הימים התחתונים פונים אל העליונים כמו שראוי, ויום הזה היו פונים העליונים לתחתונים כדכתיב (שמות י"ט) וירד ה' על הר סיני, ולפיכך ביום הזה נבחר החמץ שהאדם שבו החמץ עיקר ביום הזה. והיו שתיים ועמהם שני כבשי עצרת וזבח שלמים, מפני כי יום הזה הקדוש ברוך הוא היה פונה אל עולם הזה, ולא נמצא בכל הקרבנות שלמי צבור כי אם בעצרת, וזה מפני כי יום הזה יש שלום וחבור לעליונים עם התחתונים, ויש אכילה למזבח וזהו לגבוה, ואכילה לאדם כי ביום הזה בעינין לכם

And it is because this day the lower realms is the essence, in that G-d, may He be blessed descended with all the upper realm to give Torah to those in the lower realm, Behold on the other days lower realm turns toward the upper realm as is appropriate. And on this day the upper realm would turn to the lower realm as it writes (Exodus 19) and the Lord descended on Mount Sinai, and therefore on this day the chametz was chosen, for the person who contains chametz, is the essence of this day. And there were two with them, two whole rams and a sacrificial lamb, because this day the Holy One Blessed be He turned to this world, and of all the sacrifices only Shavuot contains Peace offering of the community, and it is because on this day there is peace and fellowship between the upper and lower realms, and therefore the altar eat which is for the upper realms, and eating for man because on this day we require “for you”.

10. Rabbi Tzadok HaKohen Rabinowitz (19th century Poland), Pri Tzadik on Shavuot 24:1

היינו שהתורה והמצוות אף שנקרא עול, אבל הם משמחים לב האדם. ולכן בעצרת שהוא זמן קבלת עול תורה ועול מצוות, מצווה לענג גם הגוף, דעיקר העול ניכר על הגוף. והנפש הוא גלוי וידוע שרצונו לעשות רצונו כמ"ש (ברכות י"ז.) ומראים בזה שאף שלגוף הוא עול אף על פי כן שמח בקבלת עול מלכות שמים ועול תורה ועול מצוות...

For the Torah and the mitzvot, even though they are a yoke, they gladden the human heart. Therefore, on Shavuot, which is the time for the receiving of yoke the Torah and the mitzvot, it is a mitzvah for give delight to the body, for the yoke is mainly recognizable on the body. For the soul it is known that our will is to do Your will (Berachot 17a), but we show in this way that even though it is a yoke for the body, nevertheless we celebrate accepting the yoke of heaven, and Torah and mitzvot.

וביותר ניכר זאת ביו"ט שני דאיתא במדרש (שיר השירים פ' א) על הפסוק וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים על היו"ט שני של גליות סבורה הייתי שאקבל שכר על שניהם ואין אני מקבל שכר אלא על אחד. אף על פי כן אנחנו עושים את יום השני בשמחה באכילה ושתייה כמו ביו"ט ראשון אף שאין מקבלין שכר גם כן והוא יותר לעול להראות שהשמחה הוא רק מה שנוה ומקובל עליו יום קבלת התורה כנ"ל:

This is especially recognizable on the 2nd day of the holiday, for it states in the Midrash (Shir Hashirim 1) on the verse: “and I gave them laws where were no good”- regarding the 2nd day of the holiday in the exile- I thought I would receive a reward for both, and I only receive reward for one”. Nevertheless, we celebrate the 2nd day with the joy of eating and drinking just as on the first, even though we don’t receive reward, and it is more of a yoke to show that the joy is only because we are happy that we received the Torah.